

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: A.D.R., zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4,** proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, se sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary,** v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 11. 2014, čj. 3295/DS/14-3,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Žalobci byla podle § 60 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*zákon o přestupcích*“), uložena pořádková pokuta ve výši 1.000,- Kč, neboť, ač řádně předvolán, se nedostavil na výzvu k podání vysvětlení, tedy nesplnil povinnost danou mu ustanovením § 60 odst. 1 uvedeného zákona [rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 25. 9. 2014, sp. zn. 7196/OD-P/14/Ku, čj. 18655/OD-P/14, ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 27. 11. 2014, čj. 3295/DS/14-3].

II. Řízení před správními orgány

Dne 25. 4. 2014 pod sp. zn. 7196/OD-P/14/Šam, čj. 7791/OD-P/14, Magistrát města Karlovy Vary vyzval žalobce k zaplacení částky 500,- Kč určené podle § 125h odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikačních, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „zákon o silničním provozu“), neboť je provozovatelem motorového vozidla tovární značky VW Passat, registrační značky ..., přičemž strážníky MP Karlovy Vary bylo zjištěno, že dne 27. 3. 2014 v době od 8:45 do 10:00 hod. v Karlových Varech v ulici Zeyerova nezjištěný řidič stál s tímto vozidlem za svislou dopravní značkou IP 27a - Pěší zóna na místě, které není označeno jako parkoviště, čímž porušil ustanovení § 39 odst. 5 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) tohoto zákona. Žalobce byl poučen, že v době splatnosti určené částky má právo namísto jejího zaplacení písemně oznámit správnímu orgánu osobu řidiče, která v inkriminovaném čase skutečně řídila jím provozované vozidlo.

Podáním ze dne 13. 5. 2014 sdělil žalobce Magistrátu města Karlovy Vary, že v době uvedené ve výzvě měl vozidlo v užívání a řídil je pan J.R.B., nar. ..., trvale bytem

Dne 4. 6. 2014 pod sp. zn. 7196/OD-P/14/Ku, čj. 10794/OD-P/14, Magistrát města Karlovy Vary předvolal žalobce k podání vysvětlení ve věci podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu na den 26. 6. 2014. Žalobce se k podání vysvětlení dne 26. 6. 2014 nedostavil. Rozhodnutím ze dne 1. 7. 2014, sp. zn. 7196/OD-P/14/Ku, čj. 12748/OD-P/14, Magistrát města Karlovy Vary podle § 60 odst. 2 zákona o přestupcích uložil předvolanému pořádkovou pokutu ve výši 500,- Kč, neboť, ač řádně předvolán, se nedostavil na výzvu k podání vysvětlení (jde o výzvu ze dne 4. 6. 2014), tedy nesplnil povinnost danou mu ustanovením § 60 odst. 1 zákona o přestupcích. Proti tomuto rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty se žalobce dne 14. 7. 2014 odvolal. V tomto svém odvolání uvedl, že správnímu orgánu implicitně sdělil, že se rozhodl výpověď odepřít. Trvání na jeho účasti u podání vysvětlení je tak výrazem přepjatého formalismu, neboť je zřejmé, že osobní účast osoby u podání vysvětlení je zjevně nadbytečná, pokud je zřejmé, že tato osoba se rozhodla výpověď odepřít a tuto svou vůli nevypovídat správnímu orgánu dala najevo tím, že se nedostavila k podání vysvětlení. Rozhodnutím ze dne 25. 8. 2014, čj. 2295/DS/14-5, Krajský úřad Karlovarského kraje odvolání žalobce zamítl a odvoláním napadené rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 2. 7. 2014, čj. 182748/OD-P/14, potvrdil.

Dne 1. 7. 2014 pod sp. zn. 7196/OD-P/14/Ku, čj. 12752/OD-P/14, Magistrát města Karlovy Vary předvolal žalobce k podání vysvětlení ve věci podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu na den 18. 7. 2014. Žalobce se k podání vysvětlení dne 18. 7. 2014 nedostavil. Dne 25. 8. 2014 pod sp. zn. 7196/OD-P/14/Ku, čj. 16423/OD-P/14, Magistrát města Karlovy Vary předvolal žalobce k podání vysvětlení ve věci podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu na den 18. 9. 2014. Žalobce se k podání vysvětlení dne 18. 9. 2014 nedostavil. Rozhodnutím ze dne 25. 9. 2014, sp. zn. 7196/OD-P/14/Ku, čj. 18655/OD-P/14, Magistrát města Karlovy Vary podle § 60 odst. 2 zákona o přestupcích uložil předvolanému pořádkovou pokutu ve výši 1.000,- Kč, neboť, ač řádně předvolán, se nedostavil na výzvu k podání vysvětlení (jde o výzvy ze dne 1. 7. 2014 a ze dne 25. 8. 2014), tedy nesplnil povinnost danou mu ustanovením § 60 odst. 1 zákona o přestupcích. Proti tomuto rozhodnutí

o uložení pořádkové pokuty se žalobce dne 10. 10. 2014 odvolal. Podáním ze dne 20. 10. 2014 sdělil žalobce Magistrátu města Karlovy Vary, že se rozhodl výpověď odepřít, neboť by jejím provedením nebo i samou svou účastí před příslušným orgánem vystavil sebe nebo osobu sobě blízkou riziku stíhání pro spáchání přestupku. Rozhodnutím ze dne 27. 11. 2014, čj. 3295/DS/14-3, Krajský úřad Karlovarského kraje odvolání žalobce zamítl a odvoláním napadené rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 25. 9. 2014, čj. 18655/OD-P/14, potvrdil.

III. Žaloba

V žalobě žalobce namítá, že odmítal vysvětlení podat, avšak nikoli bezdůvodně. Již v podání ze dne 14. 7. 2014, učiněném v téže věci, tj. vztahující se ke skutku, k němuž měl podat vysvětlení, uvedl následující: „K dalšímu postupu ve věci sděluji, že podezřelý [= žalobce] explicitně uvádí, že se rozhodl další výpověď odepřít, neboť učiněním výpovědi, nebo samotnou účastí u správního orgánu, by vystavil sebe či osobu sobě blízkou riziku stíhání pro spáchání přestupku.“. Obviněný se nedostavil bezdůvodně, ale naopak z ústavně aprobovaného důvodu – odepřel výpověď. V případě, že obviněný písemně odepřel výpověď, bylo nadbytečné, aby se dostavil ke správnímu orgánu, neboť je zřejmé, že jeho osobní účast by nic nepřinesla. Na věc dle názoru žalobce doléhá rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2014, čj. 6 As 128/2013-37. Žalobce prokazatelně výpověď písemně odepřel a správní orgán proti němu přesto použil pořádkové opatření, v přímém rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu. Žalobce konstatuje, že podání vysvětlení odepřel nejen písemností ze dne 14. 7. 2014, ale totéž zopakoval podáním ze dne 20. 10. 2014, tj. před postoupením spisu žalovanému k rozhodnutí o odvolání.

IV. Vyjádření žalovaného správního orgánu

Krajský úřad Karlovarského kraje se k žalobě písemně vyjádřil dne 6. 3. 2015 pod čj. 3295/DS/14-9 tak, že písemností ze dne 4. 6. 2014 byl žalobce předvolán k podání vysvětlení na den 26. 6. 2014. I přesto, že si uvedené předvolání osobně převzal dne 9. 6. 2014, ke správnímu orgánu se nedostavil ani se neomluvil. Vzhledem k tomu mu správní orgán uložil rozhodnutím ze dne 1. 7. 2014, čj. 12748/OD-P/14, pořádkovou pokutu 500,- Kč. Písemností ze dne 1. 7. 2014 byl žalobce opětovně předvolán k podání vysvětlení na den 18. 7. 2014. Uvedené předvolání osobně převzal dne 4. 7. 2014. Ke správnímu orgánu se však opětovně nedostavil. V odvolání proti rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty 500,- Kč, jež správní orgán prvního stupně obdržel dne 14. 7. 2014, žalobce uvedl, že se rozhodl odepřít výpověď a tuto svou vůli dal najevo tím, že se nedostavil k podání vysvětlení. Písemností ze dne 25. 8. 2014 byl žalobce opětovně předvolán k podání vysvětlení na den 18. 9. 2014. I přesto, že žalobce uvedené předvolání opět osobně převzal dne 28. 8. 2014, ke správnímu orgánu se nedostavil. Z tohoto důvodu správní orgán uložil žalobci rozhodnutím ze dne 25. 9. 2014 pořádkovou pokutu 1.000,- Kč. Teprve poté, kdy žalobce obdržel dne 25. 9. 2014 v pořadí již čtvrté předvolání k podání vysvětlení a to na den 22. 10. 2014, dne 20. 10. 2014 správnímu orgánu sdělil, že se rozhodl výpověď odepřít, neboť by jejím provedením nebo i samou jeho účastí před příslušným orgánem vystavil sebe nebo osobu sobě blízkou riziku stíhání pro přestupek. Z uvedeného tedy vyplývá, že o odepření výpovědi žalobce se správní orgán prvního stupně dozvěděl až poté, co bylo rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty vydáno. V předvolání k podání vysvětlení byl žalobce dostatečně poučen o následcích nedostavení se

na výzvu ke správnímu orgánu k podání vysvětlení. S odkazem na výše uvedené trvá žalovaný na tom, že v průběhu řízení nedošlo ke krácení práv žalobce a bylo vůči němu postupováno v souladu se zákonem. Námitky uváděné žalobcem považuje žalovaný za vyvrácené, bezpředmětné a neopodstatněné. Dle názoru žalovaného nelze ze skutečností uváděných žalobcem v podané žalobě prokázat či dovodit nezákonnost napadeného rozhodnutí či takové vady řízení, které by odůvodňovaly zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.

V. Posouzení věci krajským soudem

Institut vysvětlení je upraven pro správní řízení obecně v § 137 správního řádu a pro řízení o přestupcích speciálně v § 60 zákona o přestupcích.

Podle § 60 odst. 1 *zákona o přestupcích* je každý povinen podat správním orgánům nezbytné vysvětlení k prověření došlého oznámení o přestupku; podání vysvětlení může být odepřeno, jestliže by takovým osobám nebo osobám jim blízkým (§ 68 odst. 4) hrozilo nebezpečí postihu za přestupek, popřípadě za trestný čin nebo by porušily státní nebo služební tajemství anebo zákonem výslovně uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti. Podle § 60 odst. 2 *zákona o přestupcích* tomu, kdo se bez závažných důvodů nedostaví na výzvu ke správnímu orgánu k podání vysvětlení podle odstavce 1, nebo tomu, kdo bezdůvodně podání vysvětlení odmítá, může správní orgán uložit pořádkovou pokutu až do výše 5000 Kč.

Podle § 137 odst. 1 *správního řádu* k prověření oznámení, ostatních podnětů a vlastních zjištění, která by mohla být důvodem k zahájení řízení z moci úřední, opatřuje správní orgán nezbytná vysvětlení [*věta první*]. O odepření vysvětlení obdobně platí to, co pro odepření součinnosti při dokazování a zákaz výslechu [*věta pátá*]. Podle § 137 odst. 2 *správního řádu* je každý povinen podat správnímu orgánu vysvětlení podle odstavce 1. Tomu, kdo bezdůvodně odepře podat vysvětlení, může správní orgán uložit pořádkovou pokutu (§ 62) až do výše 5 000 Kč. Podle § 55 odst. 4 *správního řádu* výpověď může odepřít ten, kdo by jí způsobil sobě nebo osobě blízké nebezpečí stíhání pro trestný čin nebo správní delikt.

O těchto ustanoveních uvažil Nejvyšší správní soud takto: „*Zákon o přestupcích upravuje podávání vysvětlení v § 60, který je lex specialis ve vztahu k úpravě podávání vysvětlení dle § 137 správního řádu. Vysvětlení podaná dle přestupkového zákona slouží k prověření došlého oznámení o přestupku. Výsledkem prověření může být zahájení řízení o přestupku proti konkrétní osobě. Vysvětlení je nerozlučně spjato s fází před zahájením přestupkového řízení, která se vyznačuje značnou neformálností a jejímž cílem je opatřit co nejvíce relevantních informací, po zahájení řízení se k němu uchýlit nelze. Totéž platí i pro podání vysvětlení dle správního řádu, což plyne ze systematického zařazení tohoto institutu (část třetí, hlava třetí je označena jako „zvláštní ustanovení o postupu před zahájením řízení“).*“ (rozsudek ze dne 9. 9. 2010, čj. 1 As 34/2010-73).

V daném případě žalobce namítá, že se nedostavil na výzvu k podání vysvětlení nikoli bezdůvodně, nýbrž proto, že písemně odepřel výpověď. Na tuto situaci podle názoru žalobce doléhá rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2014, čj. 6 As 128/2013-37 [„*Kdyby stěžovatelka v reakci na předvolání sdělila, že hodlá odepřít výpověď pro ji či osobě blízké hrozící nebezpečí postihu za přestupek (např. v písemné omluvě k předvolání), byl by*

jakýkoli další nátlak v podobě opakovaného předvolání či použití pořádkových opatření směřující k dostavení se ke správnímu orgánu vyloučen.“]. Tento názor zdejší soud nesdílí.

Institut podání vysvětlení obecně správnímu orgánu slouží k ujasnění si určitých skutečností za účelem lepšího zvážení dalšího postupu (§ 137 odst. 1 správního řádu), v souvislosti s přestupkovým řízením pak je výslovně prostředkem k prověření došlého oznámení o přestupku (§ 60 odst. 1 zákona o přestupcích), což v praxi znamená, že na základě podaného vysvětlení si správní orgán činí jasno o tom, zda, případně vůči jaké osobě zahájit přestupkové řízení.

Mezi věci přezkoumávanou Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 6 As 128/2013-37 a věcí projednávanou a rozhodovanou zdejším soudem pod sp. zn. 30A 12/2015 existují evidentní rozdíly. V onom případě byla žalobkyně ve výzvě správního orgánu k podání vysvětlení označena jako podezřelá (ne však jako jediná podezřelá), v tomto případě žalobce ve výzvách k podání vysvětlení vydaných správním orgánem dne 1. 7. 2014 a dne 25. 8. 2014 jako podezřelý označen nebyl. V první z těchto výzev se uvádí: „Pokud bylo prováděno zásobování provozovny, předložte doklad prokazující tuto skutečnost.“. Ve druhé z nich je pak upřesněno: „Předvolání k podání vysvětlení je nařízeno k objasnění skutečnosti, zda bylo s vozidlem prováděno zásobování provozovny na ulici T. G. Masaryka v době, kdy je to dopravním značením povoleno. Pokud bylo prováděno zásobování provozovny, sdělte písemně osobní údaje o osobě řidiče motorového vozidla tovární značky VW Passat, registrační značky ..., který dne 27. 3. 2014 v době od 08:45 do 10:00 hodin vozidlo zaparkoval na ulici T. G. Masaryka.“. V této souvislosti je nutno zdůraznit, že zástupce žalobce dříve Magistrátu města Karlovy Vary sdělil, že v předmetné době měl vozidlo v užívání a řídil je pan J.R.B., nar. ..., trvale bytem ... Z dikce použité správním orgánem je patrné, že podání vysvětlení tu mělo správnímu orgánu sloužit k tomu, aby si učinil jasno v tom, zda pojmově zde může jít o spáchání přestupku zatím neznámým řidičem. Z formulace použité zástupcem žalobcem v jeho sdělení datovaném dne 13. 5. 2014 naopak není vůbec zřejmé, že by pan J.R.B. měl být osobou blízkou žalobci.

Povinnost dostavit se na předvolání ke správnímu orgánu k podání vysvětlení k prověření došlého oznámení o přestupku má zásadně každý (§ 60 odst. 1 zákona o přestupcích). Žalobce se dne 18. 7. 2014 a 18. 9. 2014 k podání vysvětlení nedostavil. Až podáním ze dne 20. 10. 2014 sdělil žalobce Magistrátu města Karlovy Vary, že se rozhodl výpověď odeprít, neboť by jejím provedením nebo i samou svou účastí před příslušným orgánem vystavil sebe nebo osobu sobě blízkou riziku stíhání pro spáchání přestupku. Tyto obavy má soud za přehnané. Pokud by správní orgán objasňoval skutečnosti, které vymezil v předvolance, sotva si lze představit, že by mohl být porušen zákaz sebeobviňování či sebeusvědčování. Pokud by však správní orgán vykročil z avizovaných mezí, nic by nebránilo tomu, aby – byly-li by tu zákonné podmínky – žalobce podání vysvětlení odmítl / odeprél. Tím by dostal svým povinností a žádný postih by mu nehrozil. V daném případě byl ovšem postih v souladu se zákonem. Oznámení městské policie dokumentuje podezření ze spáchání přestupku spočívajícího v parkování v pěší zóně mimo vyhrazené parkoviště, přičemž není zřejmé, kdo se tohoto přestupku mohl dopustit, resp. koho lze z tohoto přestupku obvinít. Samotná skutečnost, že žalobce je provozovatelem vozidla, z něj nečiní automaticky osobu, vůči níž bude vedeno přestupkové řízení. Přestupek daným vozidlem mohla spáchat jiná

osoba, která měla předmětné vozidlo v dobu zjištěnou městskou policií k dispozici. V přezkoumávané věci byl proto správní orgán k ujasnění si toho, zda došlo ke spáchání přestupku, a případně i toho, vůči komu zahájit přestupkové řízení, oprávněn využít institutu podání vysvětlení. V tomto případě pak v souladu se zákonem mohl správní orgán za nedostavení se k podání vysvětlení bez závažných důvodů podle § 60 odst. 2 zákona o přestupcích uložit žalobci pořádkovou pokutu.

Je namístě podotknout, že na přezkoumávanou věc nelze použít ani nálezy Ústavního soudu ze dne 18. 2. 2010, sp. zn. I. ÚS 1849/08, neboť ten řešil zcela odlišnou situaci, kdy předvolávána byla osoba označená policií za jedinou možnou podezřelou, tedy nebylo pochyb o tom, že tato osoba bude figurovat i v případném přestupkovém řízení jako obviněná, a jednání, k němuž měla vysvětlení podat, nebylo přestupkem, ale výkonem základního práva shromažďovacího.

V úvahu lze vzít i to, že institut vysvětlení je upraven rovněž v § 158 trestního řádu. Podle § 158 odst. 7 části věty první před středníkem *trestního řádu* je policejní orgán oprávněn vyzvat osobu, aby se dostavila k podání vysvětlení ve stanovené době na určené místo. Podle § 158 odst. 8 části věty druhé mezi oběma středníky *trestního řádu* osoba podávající vysvětlení může vysvětlení odepřít, pokud by jí způsobil nebezpečí trestního stíhání sobě nebo osobám uvedeným v § 100 odst. 2. Ohledně odepření vysvětlení se odkazuje na odepření svědecké výpovědi (§ 100 trestního řádu). K tomu se Ústavní soud – s možným dopadem do správního trestání – vyjádřil takto: „*Kritéria důvodnosti odepření výpovědi jsou výrazně flexibilní a v rozhodovací praxi se mohou vzájemně významně lišit, takže je dostatečně vyčerpávajícím způsobem nelze vtěsnat do obecného pravidla (výkladu); vždy však musí platit, že při úvaze nad důvodností odepření výpovědi nelze výpověď od odpírajícího svědka vyžadovat takové údaje, které by ve své konkrétnosti mohly pro něj vytvořit takovou situaci, v níž by byl na svém ústavně zaručeném základním právu (čl. 37 odst. 1 Listiny základních práv a svobod) zkrácen nebo jen ohrožen. ... Zákaz sebeobvinění (nebezpečí trestního stíhání) v každé jednotlivé věci nutno vyložit z jejich individuálních režimů a podmínek, za nichž k odepření výpovědi (její části) dochází, a to pod zřetelným důrazem ústavně chráněného jeho zákazu, jemuž při případné kolizi s jinými zájmy je třeba dát přednost.*“ [nálezy ze dne 4. 12. 1997, sp. zn. III. ÚS 149/97]. Z řečeného ovšem podle názoru zdejšího soudu plyne, že správní orgán může od předvolaného požadovat sdělení důvodu či důvodů odepření vysvětlení aspoň v rámcové podobě.

Vzhledem k uvedenému nepokládá soud žalobu za důvodnou.

Zdejší soud má za to, že uvedený závěr je v souladu také s tímto názorem Nejvyššího správního soudu: „*Aplikace obecných požadavků na souladnost přestupkového řízení s limity ústavněprávními a mezinárodními neopravňuje k tomu, aby u ustanovení upravujících procesní náležitosti přestupkového řízení byl – ve svých důsledcích – aplikován takový výklad, který by fakticky znemožnil jakýkoliv efektivní postih. Jinými slovy řečeno, interpretace omezujících pravidel postupu ve správním trestání nemůže být natolik extenzivní, aby ve svých důsledcích znemožnila účinný postih za protiprávní jednání.*“ (rozsudek ze dne 22. 4. 2004, čj. 2 As 3/2004-70).

VI. Celkový závěr a náklady řízení

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Jelikož na základě výše uvedené argumentace neshledal žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji rozsudkem zamítl.

Účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání.

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný správní orgán však žádné náklady řízení neuplatnil, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 28. ledna 2016

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková